

Kokemuksia ja näkemyksiä antisemitismistä

Toinen tutkimus juutalaisten syrjinnästä ja juutalaisiin kohdistuvista viharikoksista EU:ssa

Tiivistelmä

Euroopan unionin perusoikeuskirjan 21 artiklassa tunnustetaan oikeus elää ilman syrjintää, joka perustuu muun muassa rotuun, etniseen tai yhteiskunnalliseen alkuperään, uskontoon, vakaumukseen, poliittisiin tai muihin mielipiteisiin.

Milloin viimeksi kävelit kauniin eurooppalaisen synagogan ohi ja huomasit, että sen porteilla oli vartioimassa raskaasti aseistettuja poliiseja? Näky on järkyttävä. Se on kuitenkin aivan liian tuttu nykyään, yli 70 vuotta holokaustin jälkeen. Synagogien lisäksi suojelua tarvitaan muuallakin – myös lukuisissa juutalaisissa yhteisökeskuksissa ja kouluissa on otettu käyttöön erityisiä turvallisuustoimia. Juutalaiset kohtaavat lisäksi ilkeää kommentointia verkossa, mediassa ja politiikassa, heidän on kestättävä vihamielisiä katseita ja eleitä naapurustoissaan, he joutuvat näkemään graffiteja ja muita ilkeää muotoja ja kokemaan syrjintää sosiaalisissa tilanteissa, kouluissa ja työpaikoilla.

”Antisemitismi on nyky-Saksassa aivan samanlaista kuin 30 vuotta sitten. Antisemitismi ei ole ollut enää tabu Saksassa kahdentoista viime vuoden aikana, ja niinpä sitä kohtaa useammin – sekä puheiden että tekojen tasolla, Saksan kaduilla ja sosiaalisessa mediassa.”
(Nainen, 60–69-vuotias, Saksa)

Euroopan unionin (EU) ja sen jäsenvaltioiden on lakisääteisesti tehtävä kaikki voitavansa antisemitismin torjumiseksi tehokkaasti ja juutalaisten arvokkaan kohtelun takaamiseksi. Kuitenkin juutalaiset kokevat jatkuvasti kaikkialla EU:ssa antisemitismistä ilkeää muotoa, solvauksina, uhkauksina, hyökkäyksiä ja jopa murhina.

Koska antisemitismi on yleistä ja jatkuvaa, juutalaiset eivät voi elää elämäänsä avoimesti ilman pelkoja turvallisuudestaan ja hyvinvoinnistaan, mikä käy ilmi Euroopan unionin perusoikeusviraston (FRA) vuosina 2012 ja 2018 tekemistä laajoista tutkimuksista, jotka koskivat juutalaisten syrjintää ja heihin kohdistuvia viharikoksia EU:ssa.

”Tällä hetkellä koen, että ”juutalainen” on yleinen kiro sana Kööpenhaminassa. Tanskassa kasvaneena juutalaisena olen aina pyrkinyt olemaan näyttämättä juutalaisuuttani ja kertomatta siitä.” (Nainen, 20–24-vuotias, Tanska)

Tällaisten arkirealiteettien kuluttavuutta ei voi esittää numeroina. Järkyttävät tilastotiedot ovat kuitenkin selvä viesti: viitenä viime vuotena kahdesatoista EU:n jäsenvaltiossa, joissa juutalaisia on asunut vuosisatoja, useampi kuin joka kolmas juutalainen on kertonut harkitsevansa maastamuuttoa, koska he eivät tunne oloaan enää turvallisiksi juutalaisina.

Antisemitismin torjunnan tukena on käytettävä kattavia ja luotettavia tietoja, joilla voidaan osoittaa, miten laajasti EU:n jäsenvaltiot noudattavat EU:n lainsäädäntöön – erityisesti rasismien ja muukalaisvihan torjuntaa koskevaan puitepäättökseen, rotujen välistä tasa-arvoa koskevaan direktiiviin ja yhdenvertaista kohtelua työssä koskevaan direktiiviin – perustuvia velvollisuuksiaan. Tällaisia tietoja on kuitenkin harvoin saatavilla, kuten FRA:n vuosittain keräämä näyttö osoittaa.¹ Näin ollen EU ja sen jäsenvaltiot voivat tehdä antisemitismin vastustamiseen

¹ FRA (2018), *Antisemitism: Overview of data available in the European Union 2007–2017*, Luxemburg, julkaisutoimisto.

liittyviä päätöksiä usein vain hajanaisen näytön perusteella. FRA:n tutkimuksen tiedoilla ja tuloksilla puututaan tähän puutteeseen tarjoamalla tietoja antisemitismiin liittyvistä kokemuksista, jotka on saatu EU:ssa asuvilta ja itsensä juutalaisiksi määritteleviltä ihmisiltä.

EU:n jäsenvaltioiden hallitukset lähettivät 6. joulukuuta 2018 selvän viestin hyväksymällä neuvoston julkilausuman antisemitismin torjunnasta ja yhteisen turvallisuustoimintamallin kehittämisestä Euroopan juutalaisyhteisöjen ja -instituutioiden suojelemisen parantamiseksi. Neuvosto panee merkille, että antisemitistinen viha on edelleen laajalle levinnyttä, minkä FRA:n vuoden 2018 tutkimustulokset vahvistavat, ja kehottaa EU:n jäsenvaltioita ponnistelemaan antisemitismin torjumiseksi ja juutalaisyhteisöjen turvallisuuden parantamiseksi.

Tässä yhteenvedossa esitetään juutalaisten kokemuksia viharikoksista, syrjinnästä ja antisemitismistä Euroopan unionissa koskevan FRA:n toisen tutkimuksen tärkeimmät tulokset. Tutkimus on maailmanlaajuisesti suurin koskaan tehty tutkimus juutalaisista. Tutkimus käsitti kaksitoista EU:n jäsenvaltiota, ja siihen osallistui lähes 16 500 henkilöä, jotka määrittelevät itsensä juutalaisiksi. Tulokset kertovat selvää kieltään, ja niissä korostuu, että antisemitismiä on edelleen laajalti EU:ssa – ja että siitä on tullut monin tavoin häiritsevän tavallista.

”Antisemitismiä kohtaa päivittäin avoimesti työpaikoilla, mediassa ja sosiaalisessa mediassa.” (Nainen, 40–44-vuotias, Ranska)

Keskeiset havainnot ja FRA:n lausunnot

Tutkimustulosten perusteella FRA laati seuraavat lausunnot, jotka ovat EU:n ja jäsenvaltioiden päättäjien tukena kehitettäessä ja pantaessa täytäntöön toimenpiteitä antisemitismin estämiseksi ja torjumiseksi. Nämä lausunnot täydentävät lausuntoja, jotka FRA

esitti vuonna 2013 julkaistussa, juutalaisten syrjinnästä ja heihin kohdistuvista viharikoksista EU:ssa tehtyä ensimmäistä tutkimusta koskevassa raportissaan. Koska antisemitismiä esiintyy edelleen, vuonna 2013 esitetyt lausunnot pätevät myös vuonna 2018.

Antisemitismi leviää arkielämään

KESKEISET HAVAINNOT

- Vastaajien suuri enemmistö (85 %) katsoi, että antisemitismi ja rasismi ovat kiireellisimpiä ongelmia tutkimukseen osallistuneissa EU:n jäsenvaltioissa.
- Vastaajien suuren enemmistön (89 %) mielestä antisemitismi on lisääntynyt viiden viime vuoden aikana vastaajan asuinmaassa.
- Vastaajien enemmistö (72 %) ilmaisi huolensa muslimeihin kohdistuvasta, kasvavasta suvaitsemattomuudesta.
- Vastaajien suuri enemmistö (89 %) katsoi, että verkossa ilmenevä antisemitismi on ongelma vastaajan asuinmaassa.
- Vastaajien suuren enemmistön (88 %) mielestä verkossa ilmenevä antisemitismi on lisääntynyt viiden viime vuoden aikana; useimpien mielestä se on lisääntynyt "paljon".
- Useimmat tutkimukseen vastanneista kertoivat kohtaavansa säännöllisesti kielteistä kommentointia juutalaisista. Vastaajien suuri enemmistö kaikissa tutkimusmaissa (80 %) oli sitä mieltä, että internet on tavallisin foorumi kielteiselle kommentoinnille.

Tutkimustulosten perusteella vaikuttaa, että antisemitismi on levinnyt julkiselle alueelle ja saa aikaan ja juurruttaa kielteisiä stereotyyppioita juutalaisista. Pelkääntään se, että henkilö on juutalainen, kasvattaa todennäköisyyttä, että hän joutuu kohtaamaan eri tavoin ilmaistua ja jatkuvaa häirintää minne tahansa hän meneekin, mitä tahansa hän lukeekin tai kenen tahansa kanssa hän on tekemisissä. Vuosien 2012 ja 2018 tutkimusten vertailusta käy ilmi, että vastaajien näkemys siitä, että antisemitismi on jatkuvasti vakavampi ongelma heidän asuinmaassaan, on kasvussa.

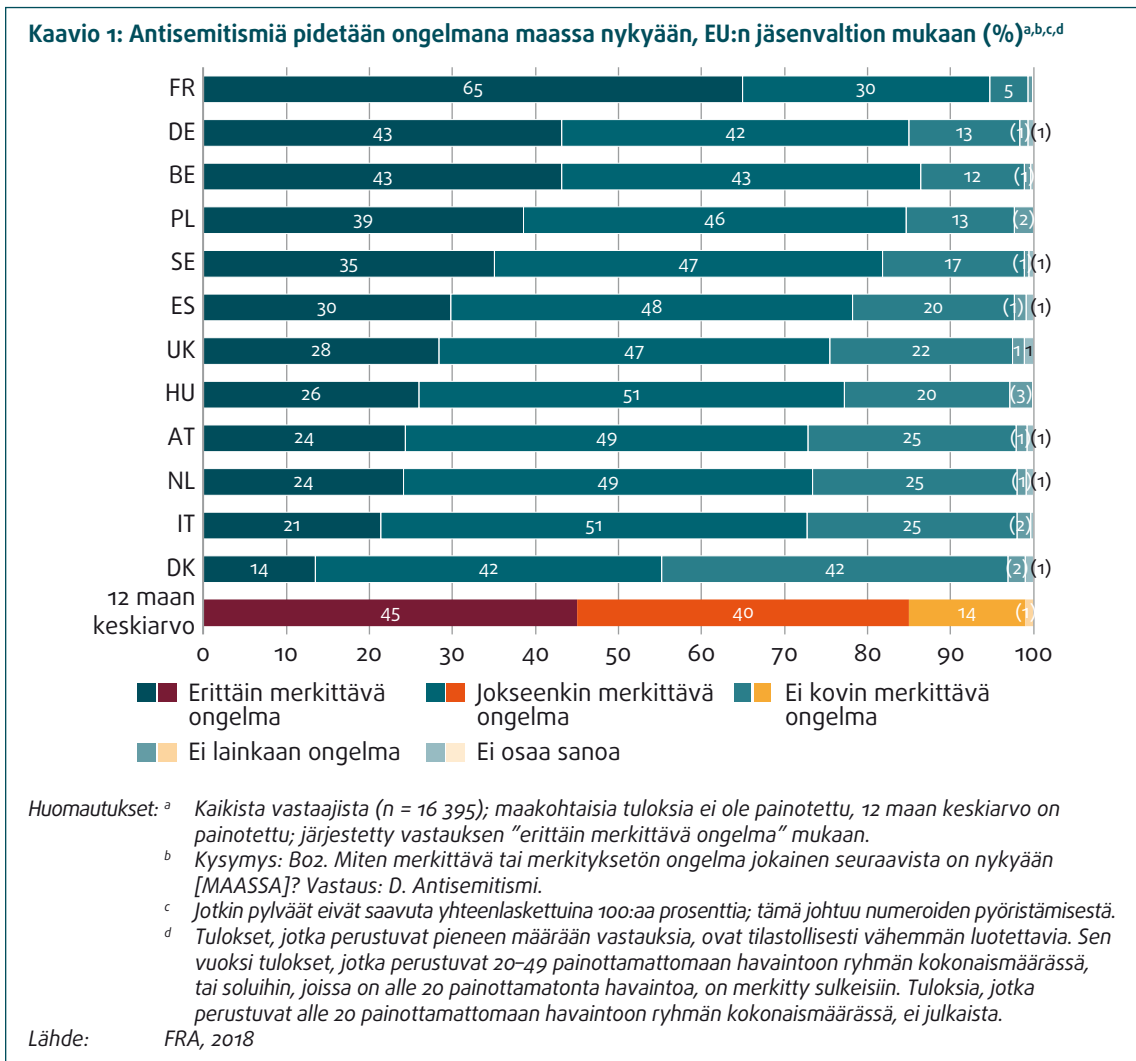
"Antisemitismi ja rasismi ovat kuin wieninleike. Ne ovat osa Itävallan kulttuuriperintöä aivan samoin kuin muukalaisviha ja "me olemme erilaisia" -ajattelu. Asiaa vastaan ei voi taistella, on vain tukahdutettava seuraukset." (Mies, 50–54-vuotias, Itävalta)

Vuoden 2018 tutkimuksen vastaajista yhdeksän kymmenestä (89 %) koki, että antisemitismi on kasvanut heidän asuinmaassaan tutkimusta edeltäneiden viiden vuoden aikana; yli kahdeksan kymmenestä (85 %) piti sitä vakavana ongelmana. Vastaajat arvioivat antisemitismin yleisesti suurimmaksi sosiaaliseksi tai poliittiseksi ongelmaksi kotimaassaan.

Heidän mielestään antisemitismi on ongelmallisinta internetissä ja sosiaalisessa mediassa (89 %) ja seuraavaksi ongelmallisinta julkisissa tiloissa (73 %), mediassa (71 %) ja poliittisessa elämässä (70 %). Vastaajien tavallisimmin – ja säännöllisesti – kohtaamiin antisemitistisiin kommentteihin kuuluivat seuraavat: "israelilaiset kohtelevat palestiinalaisia natsien tavoin" (51 %), "juutalaisilla on liikaa valtaa" (43 %) ja "juutalaiset hyödyntävät holokaustin uhriksi joutumista omiin tarkoituksiinsa" (35 %). Useimmiten vastaajat kohtasivat tällaista kommentointia verkossa (80 %), muussa mediassa kuin internetissä (56 %) ja poliittisissa tapahtumissa (48 %).

"Alankomaat vaikuttaa kyllästyneen antisemitismiin. Tuntuu siltä, että siitä on tullut vähätelty aihe, ja sitä pidetään aivan tavallisena myös sosiaalisessa mediassa. [...] Huolestuttavaa!" (Nainen, 35–39-vuotias, Alankomaat)

"Mielestäni Ruotsi ei ollut aiemmin antisemitistinen, mutta tilanne on muuttunut, mikä tuntuu vaikealta. Aiemmin minua ei pelottanut kertoa olevani juutalainen; lapsistani se oli jopa kiinnostava asia, kun he olivat teini-ikäisiä ja halusivat erottautua joukosta. Nykyään en halua juuri puhua taustastani. Tulevaisuus huolettaa minua." (Nainen, 70–79-vuotias, Ruotsi)

Tässä yhteydessä on rohkaisevaa, että Euroopan parlamentti hyväksyi kesäkuussa 2017 antisemitismin torjunnasta annetun päätöslauselman, jossa kehoitetaan lisäämään toimia paikallisella, kansallisella ja eurooppalaisella tasolla. Tämän perusteella Euroopan komissio on esittänyt lukuisia aloitteita EU:n tasolla ja maailmanlaajuisesti.² Näitä ovat muun muassa antisemitismin torjunnasta vastaavan koordinaattorin nimittäminen joulukuussa 2015; rasismien, muukalaisvihan ja muiden suvaitsemattomuuden muotojen torjumisesta vastaavan EU:n korkean tason työryhmän perustaminen vuonna 2016 (työryhmä on antanut ohjeita, joilla pyritään parantamaan reagoivia viharikoksiin ja -puheeseen, mukaan lukien antisemitistisiin rikoksiin ja puheeseen) ja IT-alan yritysten kanssa toukokuussa 2016 sovittu laittoman vihapuheen torjumista verkossa koskeva menettelysääntö.

"Unkarissa ei ole antisemitismiä, vaikka tästä maasta yritettäisiin antaa tällainen kuva. Historiallisia haavoja on, mutta ne ovat paranemassa hienosti." (Mies, 20–24-vuotias, Unkari)

Jotkin jäsenvaltiot ovat reagoineet nimittämällä antisemitismin torjumisesta vastaavia koordinaattoreita, ja toiset jäsenvaltiot ovat puolestaan hyväksyneet tai tukeneet oikeudellisesti sitomattomia alustavaa antisemitismin määritelmää³, jonka International Holocaust Remembrance Alliance -järjestö (IHRA) hyväksyi toukokuussa 2016 ja johon komissio suhtautui myönteisesti hyödyllisenä aloitteena antisemitismin ehkäisemisessä ja torjumisessa. Komission verkkosivustolla on linkki IHRA:n määritelmään.⁴

² Vuonna 2016 EU järjesti yhdessä Kanadan, Yhdysvaltojen ja Israelin kanssa ensimmäisen maailmanlaajuisen antisemitismiä koskevan YK:n korkean tason foorumin, jolla pyrittiin edistämään edelleen EU:n toimia antisemitismin torjumiseksi maailmanlaajuisesti.

³ Katso International Holocaust Remembrance Alliancen verkkosivusto.

⁴ Katso komission verkkosivusto antisemitismin torjumisesta.

Kuitenkaan monet jäsenvaltiot eivät ole saattaneet rasismia ja muukalaisvihaa koskevaa puitepäätöstä (2008/913/YOS) vielä täysimääräisesti ja oikein osaksi kansallista lainsäädäntöä. Kyseisessä puitepäätöksessä määritetään yhteinen rikoslainsäädännöllinen lähestymistapa Euroopan unionissa vakavien rasismien ja muukalaisvihan ja näin ollen myös antisemitismin ilmaisujen torjumiseksi myös tapauksissa, ”joissa teot suoritetaan tietojärjestelmän avulla” (9 artikla). Antisemitismin hävittäminen julkisuudesta edellyttää pitkäjänteistä ja päättäväistä toimintaa, jolla juutalaisista annetut sinnikkäät kielteiset stereotyypit voidaan hävittää myös verkosta.

FRA:n lausunto 1

Jäsenvaltioiden on edistettävä antisemitismin estämistä koskevien toimenpiteiden sisällyttämistä asiaan kuuluviin kansallisiin strategioihin ja toimintasuunnitelmiin. Antisemitismin estämiseksi kehitetyissä toimenpiteissä on painotettava erityisesti tietoisuuden lisäämistä ja korostettava myös holokaustia koskevaa valistusta. Jäsenvaltioiden olisi myös varmistettava, että kehitettyjen toimenpiteiden tehokkuutta arvioidaan säännöllisesti. Antisemitismin torjumisesta vastaavien kansallisten koordinaattoreiden sekä monien erilaisten työmarkkinaosapuolten, kansalaisyhteiskunnan järjestöjen ja yhteisöryhmien – muidenkin kuin juutalaisten ryhmien – olisi osallistuttava tiiviisti ehkäisemistoimenpiteiden kehittämiseen sekä toimenpiteiden tehokkuuden arviointiin.

Laajalle levinnyt antisemitismi heikentää juutalaisten suojan ja turvallisuuden tunnetta

KESKEISET HAVAINNOT

- Lähes puolet (47 %) vastaajista oli huolissaan joutuvansa antisemitistisen sanallisen loukkauksen tai häirinnän uhriksi seuraavien 12 kuukauden kuluessa, ja yli kolmannes (40 %) oli huolissaan joutuvansa kokemaan ruumiillista väkivaltaa samana ajanjaksona.
- Kolmannes (34 %) kaikista vastaajista sanoi välttelevänsä ainakin toisinaan käymästä juutalaisissa tapahtumissa tai juutalaisilla paikoilla, koska he eivät juutalaisina tuntisi oloaan turvalliseksi siellä tai matkalla sinne. Yli kolmannes vastaajista (38 %) kertoi välttävänsä tiettyjä paikkoja omalla alueellaan tai naapurustossaan ainakin toisinaan, koska he eivät juutalaisina tunne oloaan siellä turvalliseksi.
- Tutkimukseen osallistuneissa 12:ssa EU:n jäsenvaltiossa puolet vastaajista (49 %) käyttää tai pitää esillä ainakin silloin tällöin esineitä, joista heidät voisi tunnistaa juutalaisiksi. Näistä vastaajista, jotka ainakin silloin tällöin käyttävät tai pitävät esillä kyseisenlaisia esineitä, yli kaksi kolmannesta (71 %) välttää ainakin toisinaan tekemästä näin.
- Yli kolmannes kaikista vastaajista (38 %) on harkinnut maastamuuttoa viiden viime vuoden aikana, sillä he eivät tunne oloaan turvalliseksi juutalaisina asuinmaassaan.
- Suurimman osan vastaajista (70 %) mielestä heidän maidensa kansallisten hallitusten toimet antisemitismin torjumiseksi eivät ole tehokkaita. Samanaikaisesti puolet vastaajista (54 %) piti myönteisinä kansallisten hallitusten toimia juutalaisyhteisöjen turvallisuustarpeiden takaamiseksi – mutta se, miten tyytyväisiä kyseisiin toimiin ollaan, vaihtelee selvästi maiden välillä.

”Minua ei pelota mennä kadulle, sillä mezusa-koteloni on taloni sisäpuolella eikä se ole näkyvillä. Näin ollen vain asuntooni tulevat voivat nähdä sen. Minua pelottaisi sijoittaa mezusa talon ulkopuolelle.” (Nainen, 30–34-vuotias, Espanja)

Tutkimustulokset osoittavat, että useat juutalaiset eri puolilla EU:ta eivät voi elää elämäänsä ilman huolia omasta, perheenjäsentensä ja muiden läheistensä turvallisuudesta. Tämä johtuu vaarasta joutua antisemitistisen häirinnän ja hyökkäysten kohteeksi. Juutalaisten turvattomuuden tunne on saanut jotkut harkitsemaan myös maastamuuttoa. Vuosien 2012 ja

2018 tutkimusten tulosten vertailusta käy ilmi, että juutalaisten kokemukset antisemitistisestä häirinnästä ja väkivallasta EU:ssa ovat pysyneet samalla tasolla. Tulokset osoittavat myös, että vastaajien huoli siitä, että he itse tai heidän perheenjäsenensä tai muut läheisensä joutuisivat antisemitistisen häirinnän tai väkivallan uhriksi, on pysynyt samalla tasolla.

”Olen todella huolissani juutalaista koulua käyvän lapseni turvallisuudesta. Pohdin päivittäin, pitäisikö minun lähettää hänet johonkin toiseen kouluun.” (Nainen, 30–34-vuotias, Belgia)

“Olen varsin huolissani lasteni tulevaisuudesta, sillä “juutalainen” on alueellani herja, ja juutalaisia vihataan niin paljon, että elämällä ei ole mitään merkitystä. Meitä pelottaa, että lapsiamme vastaan hyökätään tavalla tai toisella.” (Mies, 45–49-vuotias, Tanska)

Vuoden 2018 tutkimuksen tulokset osoittavat, että sadat vastaajat olivat henkilökohtaisesti joutuneet antisemitistisen fyysisen väkivallan uhreiksi tutkimusta edeltäneiden 12 kuukauden aikana. Useampi kuin joka neljännes (28 %) vastaajista oli kokenut antisemitististä häirintää vähintään kerran kyseisenä ajanjaksona. Ne henkilöt, jotka käyttivät tai pitivät esillä julkisesti esineitä, joiden perusteella heidät voisi tunnistaa juutalaisiksi, kokivat useammin antisemitististä häirintää (37 %) kuin ne, joilla ei ole tällaisia esineitä (21 %).

“Olen kuullut monista tapauksista ja olen huolissani itseni ja perheeni puolesta. Olemme usein huolissamme siitä, mitä voisi tapahtua, ollessamme synagogan lähetyvillä tai muissa juutalaisissa tapahtumissa. Käytän kipa-päähinettä, ja omat kokemukseni ovat olleet kuitenkin oikein hyviä. Samalla en tunne kuitenkaan oloani mukavaksi vähemmän juutalaisilla alueilla (eli lähes kaikkialla muualla).” (Mies, 55–59-vuotias, Yhdistynyt kuningaskunta)

“Olen huomannut, että oman sukupolveni juutalaiset (mukaan lukien minä itse) kokevat, että turvattomuuden tunne ja se, että meitä ei pidetä tervetulleina tai hyväksytyinä Alankomaissa, ovat selvästi kasvussa.” (Nainen, 30–34-vuotias, Alankomaat)

Kaavio 2: Antisemitistisen häirinnän kokeminen (kolme laajimmin levinnyttä muotoa, joita on koettu kerran tai useammin) viimeisten 12 kuukauden aikana, EU:n jäsenvaltion mukaan (%)^{a, b}

Huomautukset:^a Kaikista vastaajista (n = 16 395); maakohtaisia tuloksia ei ole painotettu.

^b Kysymykset: Co3. Onko joku VIIMEISTEN 12 KUUKAUDEN AIKANA [MAASSA]
 - esittänyt sinulle loukkaavia tai uhkaavia kommentteja henkilökohtaisesti
 - elehtinyt sinulle loukkaavasti tai tuijottanut sinua asiattomasti
 - lähettänyt loukkaavia kommentteja sinusta internetissä, mukaan lukien sosiaalisessa mediassa?

Co4a. Tapahtuiko näin SIKSI, ETTÄ olet juutalainen?

Lähde: FRA, 2018

“Saksassa antisemitismistä kokee lähinnä silloin, kun osoittaa avoimesti olevansa juutalainen.” (Nainen, 30–34-vuotias, Saksa)

Joka viides (20 %) vastaaja tunsi perheenjäsenen tai muun läheisen, jota on loukattu sanallisesti tai joka on kokenut häirintää tai fyysistä väkivaltaa. Lähes puolet vastaajista oli huolissaan antisemitististen sanallisten loukkausten tai häirinnän kohteeksi joutumisesta (47 %), ja neljä kymmenestä oli huolissaan antisemitistisestä fyysisestä väkivalta (40 %).

“Kukaan ystävästäni asuin- tai työpaikallani ei tiedä, että olen juutalainen. Lapsemme eivät tiedä juutalaistaustastani, sillä minua kauhistuttaisi, että he joutuisivat kuulemaan asiasta kommentointia koulussa. En käy enää synagogassa, sillä se ei ole sen arvoista, jos joutuisimme jonkinlaisen hyökkäyksen kohteeksi. Parasta oli, että avioliiton myötä sukunimekseni tuli Svensson.” (Nainen, 40–44-vuotias, Ruotsi)

Yksi kolmesta (34 %) vastaajasta kertoi välttävänsä käymästä juutalaisissa tapahtumissa tai juutalaisilla paikoilla, koska he eivät tunne oloaan juutalaisina turvallisiksi siellä tai matkalla sinne. Yli kolmannes (38 %) on harkinnut maastamuuttoa tutkimusta edeltäneiden viiden vuoden aikana, sillä he eivät tunne oloaan turvallisiksi juutalaisina asuinmaassaan.

“Pienimpäänkin juutalaiseen tapahtumaan osallistuessa on aina ensin rekisteröidyttävä ja vasta sitten kerrotaan tapahtumapaikka. Nykyään on aina turvaton olo paikoissa, joihin on kokoontunut paljon juutalaisia.” (Nainen, 55–59-vuotias, Alankomaat)

“En käytä koskaan juutalaisia symboleita julkisesti ja tarkkailen aina selustaan osallistuessani juutalaiseen tapahtumaan. [...] Haluan vain olla rauhassa ja harjoittaa uskontoani.” (Nainen, 40–44-vuotias, Ruotsi)

Yli puolet vastaajista (54 %) piti myönteisinä maidensa kansallisten hallitusten toimia

juutalaisyhteisöjen turvallisuustarpeiden takaamiseksi. Kuitenkin seitsemän kymmenestä (70 %) katsoi, että heidän asuinmaansa hallitus ei torju antisemitismistä tehokkaasti.

Jatkuva antisemitismien kohtaaminen rajoittaa vakavasti ihmisten mahdollisuutta nauttia perusoikeuksistaan, esimerkiksi ihmisarvon suojelusta, oikeudesta yksityis- ja perhe-elämän kunnioittamiseen tai ajatuksen, omantunnon ja uskonnon vapaudesta. On rohkaisevaa, että monien juutalaisten mielestä heidän maidensa hallitukset tekevät riittävästi juutalaisyhteisöjen suojelutarpeiden täyttämiseksi. Kuitenkin se, että erityisiä turvatoimia tarvitaan esimerkiksi synagogien, juutalaisten yhteisökeskusten ja koulujen ympäristössä enemmän tai vähemmän pysyvästi juutalaisyhteisöjen turvallisuuden takaamiseksi, osoittaa, että yhteiskunnallinen ongelma on pysyvä ja syvä. Jäsenvaltioiden on oltava järkkymättömiä sitoumuksessaan juutalaisyhteisöjen suojelutarpeiden täyttämiseksi.

“Mielestäni antisemitismien pelko on suurempaa kuin todellisuus.” (Mies, 40–44-vuotias, Yhdistynyt kuningaskunta)

“Käytän ketjua, jossa on Daavidin tähti, mutta en käytä sitä tietoisesti julkisesti, sillä yritän näin vältellä antisemitistisiä reaktioita.” (Nainen, 16–19-vuotias, Belgia)

FRA:n lausunto 2

Jäsenvaltioiden olisi tehtävä järjestelmällisesti yhteistyötä juutalaisyhteisöjen kanssa juutalaisten paikkojen turvallisuuden ja suojelun alalla. Jäsenvaltioiden olisi jatkettava turvallisuustoimien toteuttamista ja taattava, että juutalaisyhteisön turvallisuusorganisaatioilla on asianmukainen rahoitus. EU:n ja sen jäsenvaltioiden olisi tarkasteltava tiiviisti ja säännöllisesti muutoksia viharikosten esiintymisessä ja juutalaisten suojan ja turvallisuuden tunteessa – ja tehtävä myös uhriksi joutumista koskevia tutkimuksia – toteutettujen turvatoimien tehokkuuden arvioimiseksi.

Antisemitistinen häirintä on niin tavallista, että se normalisoituu

KESKEISET HAVAINNOT

- Keskimäärin useampi kuin joka kolmas vastaaja (39 %) oli kokenut jonkinlaista antisemitististä häirintää tutkimusta edeltäneiden viiden vuoden aikana. Yli neljännes (28 %) oli kokenut kyseisenlaista häirintää tutkimusta edeltäneiden 12 kuukauden aikana.
- Tutkimukseen vastanneet määrittivät internetissä olevan antisemitistisen sisällön kaikkein akuuteimmaksi antisemitismin muodoksi. Kuitenkin henkilökohtaisesti esitetyt kommentit ja loukkaava elehtiminen tai asiaton tuijotus olivat tavallisimpia antisemitistisen häirinnän muotoja, joita vastaajat olivat henkilökohtaisesti kokeneet – esimerkiksi kommenttien osalta 18 prosenttia ja elehtimisen tai tuijotuksen osalta 16 prosenttia vastaajista sanoi, että he olivat joutuneet kohtaamaan tällaisia häirinnän muotoja tutkimusta edeltäneiden 12 kuukauden aikana.
- Tutkimusta edeltäneiden viiden vuoden aikana koetuista vakavimmista antisemitistisistä häirintätapauksista useimpiin liittyi antisemitististä kielenkäyttöä. Lisäksi häirintä tapahtui tilanteissa, joissa vastaajat oli mahdollista tunnistaa juutalaisiksi. (Keskimäärin kaksi kolmesta vastaajasta havaitsi nämä kaksi seikkaa kyseisissä tapauksissa.)
- Tutkimusta edeltäneiden viiden vuoden aikana koettujen vakavimpien antisemitististen häirintätapausten tekijöitä vastaajat kuvasivat mahdollisuuksien mukaan ja havaintojensa perusteella seuraavasti: 31 prosentissa tapauksista tekijä oli vastaajalle tuntematon, 30 prosentissa tapauksista tekijällä oli kiihkoislamilaisia näkemyksiä, ja 21 prosentissa tapauksista tekijällä oli vasemmistolaisia poliittisia näkemyksiä.
- Vastaajien enemmistö (79 %), joka oli kokenut antisemitististä häirintää tutkimusta edeltäneinä viitenä vuotena, ei ilmoittanut vakavimmasta tapauksesta poliisille tai millekään muulle organisaatiolle.
- Vakavimman tapauksen poliisille ilmoittamatta jättäneistä vastaajista lähes puolet (48 %) sanoi, että ilmoittaminen ei olisi muuttanut tilanteessa mitään. Vastaava vastaajien osuus (43 %) ei pitänyt tapausta tarpeeksi vakavana.
- Tutkimukseen osallistuneissa 12 maassa kolme prosenttia kaikista vastaajista oli henkilökohtaisesti kokenut fyysistä väkivaltaa juutalaisuutensa takia tutkimusta edeltäneiden viiden vuoden aikana. Tutkimusta edeltäneiden 12 kuukauden aikana kaksi prosenttia kaikista vastaajista oli kokenut fyysistä väkivaltaa juutalaisuutensa takia.
- Tutkimukseen osallistuneissa 12 maassa neljä prosenttia vastaajista kertoi, että heidän omaisuutensa oli kohdistunut tarkoituksellista ilkivaltaa heidän juutalaisuutensa takia tutkimusta edeltäneiden viiden vuoden aikana; kaksi prosenttia oli kokenut tällaista tutkimusta edeltäneiden 12 kuukauden aikana.

Tutkimustulosten perusteella vaikuttaa siltä, että antisemitististä häirintää koetaan niin paljon, että jotkut koetuista tapauksista tuntuvat uhreista toisarvoisilta. Kuitenkin jokainen antisemitistinen tapaus on ytimeltään hyökkäys ihmisarvoa vastaan, eikä sitä voi sivuuttaa pelkkänä ikävyytenä. Sekä vuoden 2012 että vuoden 2018 tutkimus osoittaa, että vastaajat ilmoittivat varsin harvoja koettuja antisemitistitapauksia poliisille tai muille instituutioille. Kahden tutkimuksen tulosten vertailusta käy ilmi, että antisemitistiseen häirintään syyllistyneiden henkilöiden luokat pysyivät samoina ja että tietyt ihmisryhmät olivat jatkuvasti yliedustettuja häiritsijöinä.

”En paljasta taustaani koskaan julkisesti välttääkseni syrjintää. Yhteiskunta Espanjassa ei ole moniuskontoinen eikä ymmärrä juutalaisuutta, ja pelkään, että minua pidetään outona. Haluan mieluummin integroitua yhteiskuntaan arjessani.” (Nainen, 30–34-vuotias, Espanja)

Vuoden 2018 tutkimuksen tulokset osoittavat, että antisemitististä häirintää tutkimusta edeltäneinä viitenä vuotena kokeneista vastaajista kahdeksan kymmenestä (79 %) ei ilmoittanut vakavimmasta tapauksesta poliisille tai muulle organisaatiolle. Tärkeimmät syyt tapausten ilmoittamatta jättämiselle ovat seuraavat: tunne siitä, että mikään ei

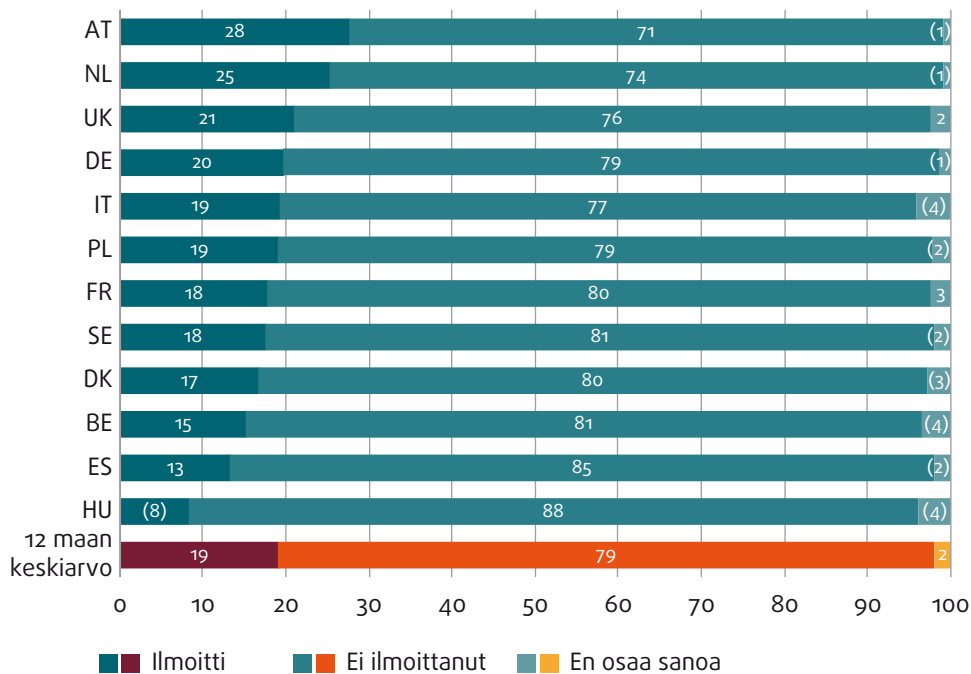
kuitenkaan muuttuisi (48 %); tapausta ei pidetty riittävän vakavana ilmoitettavaksi (43 %), tai ilmoittaminen olisi ollut liian hankalaa tai siitä olisi koitunut liikaa vaivaa (22 %).

Antisemitismin normalisoitumisesta kertoo myös häirintään syyllistyneiden henkilöiden moninaisuus, joka kattaa yhteiskunnan ja politiikan kaikki alat. Vastaajien kokemien vakavimpien antisemitististen häirintätapausten tekijöiden kategorioiksi mainitaan useimmiten seuraavat: uhrille tuntematon henkilö

(31 %); kiihkoislamilaista näkemyksiä edustava henkilö (30 %), vasemmistolaisia poliittisia näkemyksiä edustava henkilö (21 %); työtoveri tai opiskelu-/koulutoveri (16 %); tuttu tai ystävä (15 %); ja oikeistolaisia poliittisia näkemyksiä edustava henkilö (13 %).

”En koskaan myönnä olevani juutalainen, pelosta. Vain kaksi tuttuani tietää taustani. [...] En voi joutua kokemaan syrjintää, jos kukaan ei tiedä juutalaisuudestani. Jos kansallisuuttani kysytään suoraan, valehtelen.” (Nainen, 50–54-vuotias, Puola)

Kaavio 3: Vakavimmista antisemitistisistä häirintätapauksista ilmoittaminen viitenä viime vuonna, EU:n jäsenvaltion mukaan (%)^{a,b,c,d}

Huomautukset: ^a Vastaajista, jotka olivat kokeneet jonkinlaista antisemitististä häirintää viitenä viime vuonna (n = 6 486); 12 maan keskiarvot ovat painotettuja.

^b Kysymys: Co8. Ilmoititko itse tai ilmoititko joku muu tästä tapauksesta poliisille tai muulle organisaatiolle?

^c Jotkin pylväät eivät saavuta yhteenlaskettuina 100:aa prosenttia; tämä johtuu numeroiden pyöristämisestä.

^d Tulokset, jotka perustuvat pieneen määrään vastauksia, ovat tilastollisesti vähemmän luotettavia. Sen vuoksi tulokset, jotka perustuvat 20–49 painottamattomaan havaintoon ryhmän kokonaismäärässä, tai soluihin, joissa on alle 20 painottamatonta havaintoa, on merkitty sulkeisiin. Tuloksia, jotka perustuvat alle 20 painottamattomaan havaintoon ryhmän kokonaismäärässä, ei julkaista.

Lähde: FRA, 2018

Uhrien oikeuksia koskevassa direktiivissä säädetään, että uhreja on kohdeltava kunnioittavasti ja hienotunteisesti ilman minkäänlaista syrjintää, joka perustuu esimerkiksi uskontoon (johdanto-osan 9 kappale). Direktiivin 22 artiklan mukaisesti kaikilla uhreilla on oikeus saada arviointi erityisten suojelutarpeiden selvittämiseksi toistuvan uhriksi

joutumisen estämiseksi. Arvioinnissa on otettava huomioon uhrin henkilökohtaiset ominaisuudet, mukaan lukien uhrin uskonto, jos se on merkityksellistä uhrin suojelutarpeiden arvioimiseksi. Direktiivissä korostetaan erityisesti tapauksia, joissa rikoksen motiivi on ollut syrjintä, joka perustuu uhrin henkilökohtaisiin ominaisuuksiin, mukaan lukien

uhrin uskoon. Tällaisissa tapauksissa jäsenvaltion viranomaisten erityistehtävänä on arvioida kyseisestä ominaisuudesta johtuvan toistuvan uhriksi joutumisen vaarat. Rasismia ja muukalaisvihaa koskevassa puitepäätöksessä vaaditaan, että ennakkoluuloihin perustuvaa vaikutinta pidetään raskauttavana asianhaarana tai että tuomioistuimet ottavat sen huomioon määrätessään rangaistuksia rikoksentehtäjille (4 artikla). EU:n lainsäädännön täysimääräiseen toimeenpanoon kuuluu se, että uhreja kannustetaan ilmoittamaan antisemitistisistä rikoksista poliisille ja että varmistetaan, että poliisi kirjaa ennakkoluuloihin perustuvan vaikuttimen asianmukaisesti rikoksen ilmoittamisen yhteydessä.

FRA:n lausunto 3

Jäsenvaltioiden on saatettava uhrien oikeuksia koskeva direktiivi (2012/29/EU) täysimääräisesti ja asianmukaisesti osaksi kansallista lainsäädäntöä sen varmistamiseksi, että antisemitismien uhrit saavat tarvittavan tuen ilmoittaessaan tapauksista asiaan kuuluville viranomaisille. Jäsenvaltioiden on myös saatettava rasismia ja muukalaisvihaa koskeva puitepäätös (2008/913/YOS) täysimääräisesti ja asianmukaisesti osaksi lainsäädäntöä sen varmistamiseksi, että rikoksentehtäjille määrätään johdonmukaisesti tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia seuraamuksia. Jäsenvaltioiden rikosjärjestelmien on myös raportoitava säännöllisesti rikoksentehtäjille määrätystä rangaistuksesta ja tuomioistuinten perusteluista kyseisissä tuomioissa.

Antisemitistinen syrjintä elämän avainaloilla pysyy näkymättömänä

KESKEISET HAVAINNOT

- Kaiken kaikkiaan 11 prosenttia vastaajista kertoi, että he tunsivat tulleensa syrjityiksi juutalaisuutensa takia tutkimusta edeltäneiden 12 kuukauden aikana yhdellä tai useammalla tutkimuksessa luetelluista viidestä alasta – työ (työpaikka tai työnhaku), koulutus, terveys tai asuminen.
- Tutkimusta edeltäneiden 12 kuukauden aikana juutalaisuutensa takia syrjityiksi tulleista vastaajista useampi kuin kolme neljästä (77 %) ei ilmoittanut vakavimmasta tapauksesta millekään viranomaiselle tai organisaatiolle.
- Tutkimusta edeltäneiden 12 kuukauden aikana syrjityiksi tulleiden ja vakavimman tapauksen ilmoittamatta jättäneiden vastaajien enemmistö (52 %) kertoi, että he eivät uskoneet, että tapauksesta ilmoittaminen parantaisi heidän tilannettaan. Syrjityiksi tulleista ja vakavimman tapauksen ilmoittamatta jättäneistä vastaajista kolmannes sanoi, että he eivät ilmoittaneet tapauksesta, koska se ei ollut riittävän vakava (34 %) tai koska heillä ei ollut todisteita (33 %).
- Vastaajien enemmistö oli tietoinen lainsäädännöstä, jolla kielletään etniseen alkuperään tai uskoon perustuva syrjintä – alueesta riippuen 64–87 prosenttia ilmoitti tietävänsä asiasta. Vastaajat olivat tietoisimpia työhön liittyvästä syrjinnän vastaisesta lainsäädännöstä ja vähiten tietoisia asumiseen liittyvästä suojelusta.
- Useimmat vastaajat (71 %) kertoivat tuntevansa oman maansa organisaation, joka tarjoaa neuvontaa tai tukea henkilöille, joihin on kohdistunut syrjintää. Useimmiten vastaajat viittasivat juutalaisiin organisaatioihin, jotka ovat erikoistuneet juutalaisyhteisön turvallisuuteen ja turvatoimiin ja/tai antisemitismiin, ja kansallisiin yhdenvertaisuus- tai ihmisoikeusasioita käsitteleviin elimiin.

”Julkisissa tiloissa tapahtuvien antisemitististen tapausten puuttuminen johtuu lähinnä siitä, että monet meistä juutalaisista päättävät olla käyttämättä kipa-päähinettä tai puhumatta aiheesta juurikaan syrjinnän välttämiseksi. Emme koe syrjintää, sillä pysyttelemme piilossa.” (Mies, 35-39-vuotias, Espanja)

Tutkimustulosten perusteella vaikuttaa siltä, että antisemitismi ei näy ainoastaan viharikoksina vaan myös epätasa-arvoisena kohteluna elämän avainalueilla. Antisemitistisen syrjinnän todellinen laajuus

ei tule kuitenkaan asiaan kuuluvien viranomaisten, yhdenvertaisuusasioista vastaavien elinten ja yhteisön organisaatioiden tietoon, koska antisemitistisestä syrjinnästä ilmoitetaan vain harvoin ja koska tapaukset ovat ilmeisesti normalisoitumassa. Vuoden 2012 ja vuoden 2018 tutkimusten tulosten vertailu osoittaa, että työn, koulutuksen, terveyden ja asumisen aloilla havaitun antisemitistisen syrjinnän tasot ovat pysyneet samoina. Tapauksista ilmoittamisen määrässä ei voi havaita muutoksia, ja määrä on pysynyt vähäisenä.

”Kokemani antisemitismi on salakavalampaa kuin tällaisessa lomakkeessa voi kuvata. Se on kuin outoa hiljaisuutta kerrottuani työpaikalla kerran olevani juutalainen.” (Mies, 25–29-vuotias, Ruotsi)

Vuoden 2018 tutkimuksen tuloksista käy ilmi, että tutkimusta edeltäneiden 12 kuukauden aikana yksi kymmenestä (11 %) vastaajasta oli tuntenut tulleen syrjityksi juutalaisuutensa takia työn, koulutuksen, terveyden tai asumisen alalla. Tällaista syrjintää kokeneista lähes kahdeksan kymmenestä (77 %) ei ilmoittanut vakavimmasta tapauksesta millekään viranomaiselle tai organisaatiolle. Ilmoittamatta jättämisen tärkeimmiksi syiksi kerrottiin seuraavat: ilmoittamisen ei oletettaisi muuttavan mitään (52 %); tapausta ei pidetty riittävän vakavana (34 %), ja syrjinnästä ei ollut todisteita (33 %). Samanaikaisesti vastaajien suuri enemmistö oli tietoinen syrjinnän vastaisesta lainsäädännöstä (esimerkiksi 85 % työhön liittyen) sekä organisaatioista, jotka voivat tarjota neuvontaa ja tukea syrjintätapauksissa (71 %), mukaan lukien juutalaisyhteisön organisaatiot ja kansalliset yhdenvertaisuusasioista vastaavat elimet.

Rotujen välistä tasa-arvoa koskevassa direktiivissä (2000/43/EY) kielletään etniseen alkuperään perustuva syrjintä elämän avainalueilla, mukaan lukien työssä, koulutuksessa, terveydessä tai asumisessa. Yhdenvertaista kohtelua työssä koskevassa

direktiivissä (2000/78/EY) kielletään uskontoon tai vakaumukseen perustuva syrjintä työssä. Direktiivissä jäsenvaltiot veloitetaan varmistamaan, että niiden säännöksistä tiedotetaan kaikille asianosaisille aiheellisin tavoin ja kunkin valtion koko alueella. Direktiiveissä säädetään tehokkaista, oikeasuhteisista ja varoittavista seuraamuksista rikoksentekeijöille syrjintätapauksissa.

FRA:n lausunto 4

EU:n ja sen jäsenvaltioiden on varmistettava, että antisemitistisen syrjinnän uhreja rohkaistaan ja tuetaan ilmoittamaan tapauksista asiaan kuuluville viranomaisille, yhdenvertaisuusasioista vastaaville elimille tai ulkopuolisille organisaatioille. Tähän tavoitteeseen voidaan päästä EU:n ja sen jäsenvaltioiden rahoittamalla asiaa koskevilla kampanjoilla, joilla lisätään tietoisuutta ja tiedotusta. Näitä kampanjoita voisivat järjestää asiaan kuuluvat ministeriöt tiiviissä yhteistyössä kansallisten yhdenvertaisuusasioista vastaavien elinten ja juutalaisyhteisöjen organisaatioiden kanssa kampanjoiden viestien kohdistamiseksi asianmukaisesti. Tällaisilla kampanjoilla voitaisiin tuoda esille se, miten antisemitistinen syrjintä on perus- ja ihmisoikeuksien vakava rikkomus ja miksi oikeutta kannattaa hakea tällaisissa tapauksissa. Kaikissa tällaisissa kampanjoissa olisi myös korostettava, että rikoksentekeijöille määrätään tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia seuraamuksia.

TUTKIMUS PÄHKINÄNKUORESSA

Tässä yhteenvedossa esitellään juutalaisten kokemuksia ja näkemyksiä viharikoksista, syrjinnästä ja antisemitismistä koskevan FRA:n toisen tutkimuksen tärkeimmät tulokset. Tutkimuksessa analysoitiin tietoja, jotka saatiin 16 395 vastaajalta, jotka määrittelivät itsensä juutalaisiksi, olivat iältään vähintään 16-vuotiaita ja asuivat kahdessaatoista EU:n jäsenvaltiossa eli Alankomaissa (NL), Belgiassa (BE), Espanjassa (ES), Italiassa (IT), Itävallassa (AT), Puolassa (PL), Ranskassa (FR), Ruotsissa (SE), Saksassa (DE), Tanskassa (DK), Unkarissa (HU) ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa (UK). Kyseisissä jäsenvaltioissa asuu yli 96 prosenttia EU:n arvioidusta juutalaisväestöstä.⁵

Tutkimuksen toteuttaminen

Tutkimus tehtiin verkossa touko- ja kesäkuussa 2018. Luotettavien otantakehikkojen puuttuessa ja vuonna 2012 tehdystä tutkimuksesta⁶ saatujen kokemusten perusteella FRA päätti käyttää verkkotutkimusta, sillä se antoi vastaajille mahdollisuuden täyttää kyselytutkimus heille sopivaan aikaan ja sopivassa paikassa omassa tahdissaan ja omilla kansallisilla kielillään. Verkkotutkimusmalli mahdollisti myös sen, että vastaajille voitiin antaa tietoja FRA:sta, tietojen keräämistä hallinnoivista organisaatioista ja siitä, miten kerättyjä tietoja käytettäisiin. Tämä menetelmä mahdollisti sen, että kaikki asiasta kiinnostuneet juutalaisiksi itsensä määrittelevät henkilöt kahdessaatoista EU:n jäsenvaltiossa saattoivat osallistua ja kertoa kokemuksistaan. Menetelmä oli myös helpoin vaihtoehto haluttaessa tutkia vastaajia kaikista valituista jäsenvaltioista yhdenvertaisissa olosuhteissa. Menetelmällä ei saada satunnaisen todennäköisyyden näytettä, joka täyttäisi edustavuutta koskevat tilastolliset kriteerit. Tutkimuksen tulokset ovat kuitenkin luotettavia ja kattavia ja edustavat laajinta tietoaaineistoa, joka on saatavissa antisemitismin kokemuksista EU:ssa.

Tutkimuksen osallistujat

Tutkimus oli avoin vähintään 16-vuotiaille henkilöille, jotka pitävät itseään juutalaisina – uskonnon, kulttuurin, kasvatuksen, etnisyyden, sukulaisuussuhteen tai muun syyn perusteella – ja jotka tutkimuksen tekohetkellä asuivat jossakin tutkimukseen otetuista valtioista. Suurimmat otokset saatiin kahdesta valtiosta, joissa arvioiden mukaan on EU:n suurimmat juutalaisväestöt, eli Ranskasta ja Yhdistyneestä kuningaskunnasta. Yli 1 000 vastaajan otoksia saatiin Alankomaista, Ruotsista ja Saksasta. Jäljelle jäävissä seitsemässä valtiossa otoksen koko oli 400–800 vastaajaa.

Otoksen koot tutkituissa jäsenvaltioissa

Maa	N
Itävalta	526
Belgia	785
Tanska	592
Saksa	1 233
Ranska	3 869
Unkari	590
Alankomaat	1 202
Italia	682
Puola	422
Espanja	570
Ruotsi	1 193
Yhdistynyt kuningaskunta	4 731

5 DellaPergola, S. (2016), *World Jewish Population, 2016*, Berman Jewish DataBank.

6 FRA (2013), *Discrimination and hate crime against Jews in EU Member States: experiences and perceptions of antisemitism*, Luxemburg, julkaisutoimisto.

Tutkimuksen kysymykset

Tutkimuksessa kysyttiin vastaajien mielipiteitä antisemitismin kehityssuunnista, antisemitismistä arkielämän ongelmana, henkilökohtaisista kokemuksista antisemitistisistä tapauksista, antisemitististen tapausten todistamisesta ja huolista antisemitistisen hyökkäyksen uhriksi joutumisesta. Lisäksi tutkimus antaa tietoa siitä, miten suurena ongelmana kussakin valtiossa vastaajat pitävät juutalaisyhteisöön kohdistuvia antisemitistisiä tekoja – esimerkiksi ilkivaltaa juutalaisilla paikoilla tai antisemitistisiä viestejä tiedotusvälineissä tai internetissä.

Tutkimuksella kerättiin tietoja antisemitismin vaikutuksista vastaajien päivittäiseen käyttäytymiseen ja heidän turvallisuudentunteeseensa ja tietoja toimenpiteistä, joihin vastaajat ryhtyivät turvallisuustilanteeseen liittyvien pelkojen takia. Tiettyjen häirinnän tai fyysisen väkivallan muotojen henkilökohtaiseen kokemukseen liittyvien kysymysten jälkeen esitettiin kysymyksiä tällaisten tapausten yksityiskohdista, muun muassa niiden tiheydestä, rikosentekijöiden määrästä ja tunnuspiirteistä ja tapausten ilmoittamisesta jollekin organisaatiolle tai laitokselle. Tutkimuksessa kerättiin tietoja henkilökohtaisista syrjinnän kokemuksista syrjinnän perustuessa eri syihin ja tapahtuessa arkielämän eri alueilla – esimerkiksi työpaikalla, koulussa tai tiettyjä palveluita käytettäessä. Tutkimuksessa perehdyttiin vastaajien syrjintäkokemukseen esittämällä kysymyksiä tapausten ilmoittamisesta ja ilmoittamatta jättämisen syistä. Lisäksi tutkimuksessa selvitettiin sitä, miten hyvin syrjinnän vastaista lainsäädäntöä, uhrien tukiorganisaatioita ja holokaustin väheksymistä tai kieltämistä koskevan lainsäädännön tuntemiseen liittyvät oikeudet tiedettiin.

Tutkimustulosten esittely

Kun tutkimustulokset esitellään kahdentoista EU:n jäsenvaltion osalta, kaikkien valtioiden keskiarvo mukautetaan painotetusti niin, että huomioon otetaan eri valtioiden juutalaisväestön koon erot. Laskelmat perustuvat keskeisten ja laajennettujen juutalaisväestöestimaattien keskipisteeseen valituissa valtioissa (estimaatit: katso DellaPergola, S., *World Jewish Population*, Berman Jewish DataBank, 2016). Näin tehdään, jotta saatuja otoksia voidaan mukauttaa suhteellisesti niin, että oikeat suhteet voidaan säilyttää tuloksissa eri valtioiden osuuksien välillä EU:n tasolla.

Tässä raportissa esitetään juutalaisten kokemuksia viharikoksista, syrjinnästä ja antisemitismistä Euroopan unionissa koskevan FRA:n toisen tutkimuksen tärkeimmät tulokset. Tutkimus on maailmanlaajuisesti suurin koskaan tehty tutkimus juutalaisista. Tutkimus käsitti kaksitoista EU:n jäsenvaltiota, ja siihen osallistui lähes 16 500 henkilöä, jotka määrittivät itsensä juutalaisiksi. Se on jatkoa viraston ensimmäiselle tutkimukselle, joka tehtiin seitsemässä valtiossa vuonna 2012.

Tulokset kertovat selvää kieltään. Niissä korostuu, että antisemitismiä on edelleen laajalti EU:ssa – ja että siitä on tullut monin tavoin häiritsevän tavallista. Tutkimuksesta saadut tärkeät tiedot voivat toimia päättäjien tukena kaikkialla EU:ssa pyrittäessä lisäämään toimia, joilla voidaan taata kaikkien EU:ssa asuvien juutalaisten turvallisuus ja ihmisarvo.

Lisätietoja

Tutustu tutkimustuloksia koskevaan FRA:n raporttiin (*Experiences and perceptions of antisemitism – Second survey on discrimination and hate crime against Jews in the EU*) osoitteessa <http://fra.europa.eu/en/publication/2018/2nd-survey-discrimination-hate-crime-against-jews>.

Tutustu antisemitistisiä tapauksia ja viharikoksia koskevan FRA:n tietokokoelman tietoihin osoitteessa

- FRA (2018), *Antisemitism: Summary overview of the situation in the European Union 2007–2017*, Luxemburg, julkaisutoimisto;
- FRA (2018), "Rasismi, muukalaisviha ja niihin liittyvä suvaitsemattomuus", 4 luku julkaisussa *Perusoikeusraportti 2018*, Luxemburg, julkaisutoimisto;
- FRA (2013), *Discrimination and hate crime against Jews in EU Member States: experiences and perceptions of antisemitism*, ensimmäinen tutkimus, Luxemburg, julkaisutoimisto.

Tutustu holokaustia ja ihmisoikeuskasvatusta koskevaan FRA:n työhön osoitteessa <http://fra.europa.eu/en/project/2006/holocaust-and-human-rights-education>.

Viharikos

Vihapuhe

Tasa-arvo

Syrjintäkielto

Euroopan unionin
julkaisutoimisto

© Euroopan unionin perusoikeusvirasto, 2019

Valokuvat (vasemmalta oikealle / ylärivistä alkaen): © Stock.adobe.com_Rafael Ben-Ari; Stock.adobe.com_brat82; Stock.adobe.com_dubova; Shutterstock.com_129757388; Stock.adobe.com_Odelia Cohen; Stock.adobe.com_REDPIXEL; Stock.adobe.com_Menschen; Stock.adobe.com_Sergey Nivens; Stock.adobe.com_superelaks.

Sellaisten valokuvien tai sellaisen muun materiaalin käyttöön tai jäljentämiseen, joihin Euroopan unionin perusoikeusvirastolla ei ole tekijänoikeutta, on pyydettävä lupa suoraan tekijänoikeuden haltijalta.

Print: ISBN 978-92-9474-611-5, doi:10.2811/94902
PDF: ISBN 978-92-9474-609-2, doi:10.2811/35577

FRA – EUROOPAN UNIONIN PERUSOIKEUSVIRASTO

Schwarzenbergplatz 11 – 1040 Wien – Itävalta
Puh. +43 158030-0 – Faksi: +43 158030-699
fra.europa.eu – info@fra.europa.eu
[facebook.com/fundamentalrights](https://www.facebook.com/fundamentalrights)
[linkedin.com/company/eu-fundamental-rights-agency](https://www.linkedin.com/company/eu-fundamental-rights-agency)
twitter.com/EURightsAgency

